

YAKUP'U DA KAYBETMİŞİZ

A. Bican ERCİLASUN

Yakup'u da kaybetmişiz

Ahmet Bican Ercilasun

“Kaybetmişiz.” diyorum çünkü Yakup'u kaybedişimiz tam da benim KKTC'de 15 gün süreyle kendimi dünyaya kapadığım döneme denk gelmiş. 30 Ağustos'ta Girne'den Ankara'ya döndüm ve telefonumu açtım. İlk gördüğüm ileti, Yakup Ömeroğlu'nu kaybettiğimizi haber veriyordu. Hem de 16 Ağustos'ta. Ömrünü Türk Dünyası'na vakfeden aziz dostumuzu 17 Ağustos günü Ankara Cebeci Asri Mezarlığına defnetmişler. Tanrı'nın rahmeti üzerine olsun.

Her zaman gülümseyen yüzü ve sakin tavırlarıyla Türklüğe ve Türk Dünyası'na daha pek çok hizmetlerde bulunabilirdi ama bu kadarmış. Aslında bugüne dek yaptıklarıyla Ömeroğlu, Türk Dünyası için çalışanlar listesinde en başta yer alacak olanlardan biridir.

Onu 1990'ların ilk yıllarından beri tanıyorum. Ankara Türk Ocağı'nın gençlerine seminerler veriyor veya verdiriyor ve onları yetiştiriyordu. Aslında o tarihlerde kendisi de daha 30'unu bulmamış gençlerden biriydi. Aynı yıllarda Türk Dünyası'nın yıldızı da parlamış, beş bağımsız Türk Cumhuriyeti ortaya çıkmış, Rusya Federasyonu'nda kalan Türk Cumhuriyet ve topluluklarıyla ilişki kurmak da kolaylaşmıştı. Herhâlde 1993 yılı olacak, Yakup ve Türkiye'den bir avuç genç, Türk cumhuriyet ve topluluklarındaki gençlerle yakın ilişkiler kurmuşlar, gençlik kampları ve kurultayları düzenlemişlerdi. Tataristan'ın Kazan şehrinde ve Kırgızistan'ın başkenti Bişkek'te. **O günlerde kamp ve kurultaylarda birbirlerine bağlanan gönüllerin bağı hiç kopmadı. Her biri büyüdü, alanlarında yetişti. Her biri kendi alanında Türklüğe hizmete devam ediyor.**

Yakup'un yolu, Hoca Ahmet Yesevi'nin bulunduğu Türkistan şehrine de düştü, oradaki Türk-Kazak ortak üniversitesinde birkaç yıl öğretim üyeliği yaptı. Kazakça öğrendi, Türk Dünyası gençleriyle karıştı, pişti ve Türk Dünyası'na hizmete iyice hazır hâle geldi.

Hizmet için bir organ lazımdı. Önce Türkiye Yazarlar Birliği başkanı oldu ve çalışmalarını burada sürdürdü. Ancak **Ömeroğlu'nun tam da kendini bulup ifade edebildiği yuva 2006 yılında bizzat kurduğu Avrasya Yazarlar Birliği'dir.** O tarihten beri Yakup, Türk Dünyası ile kurulan, bilhassa edebî ilişkilerin baş mimarındır. Bütün Türk Dünyası'nı kapsayan, uluslararası akademik ve edebî toplantılar, hikâye yarışmaları, yazarlık atölyeleri, dergiler ve kitaplar... Van 100. Yıl Üniversitesinden beri Yakup'un arkadaşı olan Ekrem Arıkoğlu'nun verdiği bilgiye göre **“Aylık Kardeş Kalemler dergisi 18. yılında 212 sayıya ulaştı. Bu dergide 2500'e yakın Türk Dünyası şair ve yazarı kalem oynattı, eserlerini yayımladı.”**

Kardeş Kalemler dergisi dışında hemen hemen her Türk lehçesinden Türkiye Türkçesine çevrilen pek çok edebî eser yayımladı. Yine Arıkoğlu'nun kendi sitesinde verdiği bilgiye göre bu eserlerin sayısı 500'ü aştı.

Yakup'un yayın faaliyetleri içinde küçük bir pay da bana düştü. Avrasya Yazarlar Birliği'nin bir organı olarak yayımlanan akademik **Dil Araştırmaları** dergisinin baş editörlüğü. Bu ilmî dergi de bugün 34. sayıya ulaşmış; dilcilik ve Türk dil bilimi alanında aranan bir kaynak hâline gelmiştir.

İki gün önce TRT Avaz'da Bilge Tonyukuk belgeseline rast geldim. Bir ara Yakup'un genç ve sevimli yüzü de görüldü, Tonyukuk anıtı, Türk yayıncılık tarihinin de ilk eseridir, diyordu. Belgeselin çekimi için aziz dostum Ali Akbaş'la birlikte bana geldikleri günü dün gibi hatırlıyorum. Benden de yarım saatlik bir konuşma çekmişlerdi.

Yakup pek çok radyo ve televizyon programına da imza attı. Özellikle ceditçilerin

anlatıldığı “Köklerin İzinde” dizisi önemlidir. Kaçırırsanız hiç üzülmeyin, dizinin bütün bölümleri youtube’da kayıtlıdır.

Canım, bu kadar verimli işler yaparken daha 58 yaşında aramızdan ayrılmanın âlemi var mı? Şair Cemal (Kurnaz) diyor ki **“Dünyadan bir Yakup geçti / Yıldız gibi akıp geçti / İçimizi yakıp geçti.”** Neyse ki bu sürecin bir başka âlemi de var!